

Panium – nummer nio

Fjärde raden

Jeff Pippenger

2025-04-01

Och kungen i söder skall gripas av vrede och dra ut och strida mot honom, nämligen mot kungen i norr; och han skall uppställa en stor härskara, men härskaran skall bli given i hans hand. Och när han har fört bort härskaran, skall hans hjärta upphöjas; och han skall slå ned många tiotusenden, men han skall inte vinna styrka därav. Daniel 11:11, 12.

Vers elva och tolv identifierar Putins seger över Ukraina och Europeiska unionen samt följderna och återverkningarna för Putin efter hans seger i det ukrainska kriget, såsom de framställs genom Ptolemaios i hans seger vid Rafia år 217 f.Kr. och hans fall i vers tolv. Temat i dessa verser är sydens konungs uppgång och fall.

Hittills har artiklarna identifierat de grundläggande temana i kapitel elvas profetiska linjer. Vers elva behöver lite mer tid innan vi går vidare i kapitlet. Daniel 11:11 överensstämmer med Uppenbarelseboken 11:11.

Och efter tre och en halv dag kom livets Ande från Gud in i dem, och de reste sig upp på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem. Uppenbarelseboken 11:11.

År 2023 stod de två vittnena, som hade blivit dödade av vildjuret från avgrunden, åter på sina fötter. Det republikanska hornets vittnesbörd hade börjat år 2015 med Donald Trumps tillkännagivande att kandidera till presidentämbetet, och år 2020 stal draken, representerad av globalisterna i världen, samt globalisterna som utgör det demokratiska partiet i förening med globalisterna i det republikanska partiet (RINO:s), valet och installerade Joe Biden, och dödade därmed Donald Trump på gatan. Det protestantiska hornet, representerat av verksamheten Future for America, dödades genom att sprida en felaktig förutsägelse som beskrev en attack av islam mot Nashville. År 2023 uppväcktes både det republikanska och det protestantiska hornet. Vers elva identifierar början på det ukrainska kriget från och med 2014 fram till Putins och Rysslands slutliga seger.

Vers elva är det visuella provet som kulminerar i domen för adventismen i allmänhet, men också för dem som har tagit emot ljuset om 11 september och den tredje veens ankomst; men i första hand gäller det dem som kommer att hållas ansvariga inför profetians ljus, vilket successivt har blivit uppenbart sedan juli 2023.

Adventismens ledarskap gick förbi år 1989, såsom förebildades genom Kristi födelse under den profetiska perioden. Vid Kristi dop började Han kalla lärjungarna, som var ”grunden” för den kristna kyrkan, och därigenom förebildade Han 11 september, då Herren, i och med islams ankomst som det tredje veropet, ledde sitt folk tillbaka till Jeremias gamla stigar, vilka representerar Adventismens grundvalar. Den 11 september började domen över de levande med Guds hus, och Adventismen förkastade ljuset från ängeln i Uppenbarelseboken arton lika visst som

judarna förkastade Jesus som Messias. De som tog emot ljuset från ängeln i Uppenbarelseboken arton blev därefter prövade genom besvikelsen den 18 juli 2020.

I juli 2023 identifierar ljuset i Daniel elva, vers elva, den yttre linjen av närvarande sanning. Det ljuset om yttre profetisk uppfyllelse som återfinns i Daniel elva, vers elva, öppnades för de uppståndna jungfrurna i vers elva i Uppenbarelseboken kapitel elva. Uppenbarelseboken identifierar den inre historia som Daniel öppnar upp som den yttre historien.

De som har beaktat det ljus som öppnades med början i juli 2023 representerar två skilda klasser, ty det har redan funnits sådana som en gång vandrade tillsammans efter juli 2023 men som inte längre vandrar tillsammans. Domen är fortskridande, och med början vid 9/11 gavs Sjundedagsadventistsamfundet ”tid att omvända sig” från sitt förkastande av de ”regler för profetisk tolkning som antogs av Miller och hans medarbetare”, vilka de fortlöpande har förkastat med början år 1863. Med början vid 9/11 och fram till den 18 juli 2020 gavs Sjundedagsadventistsamfundet sin sista möjlighet att omvända sig, och vid den tidpunkten prövades de som hade deltagit i 2020 års Nashville-förkunnelse. I juli representeras den sista reningsfasen av vers elva i kapitel elva i böckerna Daniel och Uppenbarelseboken.

Det är i denna prövningsprocess som det andra av tre prov fullbordas. Det andra provet är ett synprov, vilket föregås av ett aptitprov och avslutas med det tredje provet, som till skillnad från de två föregående proven är ett lackmusprov. När jungfrurna vid midnatt vaknar till ropet: ”Se, brudgummen kommer”, har den ena klassen den nödvändiga oljan och den andra går förlorad. Milleriterna uppfyllde just denna erfarenhet, och därigenom visade de en förståelse av både en yttre och en inre profetisk linje.

När de förkunnade den andra ängels budskap genom att identifiera de fallna protestantiska kyrkorna som Babylons döttrar, förkunnade de ett budskap som låg utanför deras egen erfarenhet. För att kunna förkunna midnattsropets budskap behövde de först se sig själva som de jungfrur som hade befunnit sig i en dröjsmålets tid. I vers elva i både Daniel och Uppenbarelseboken kapitel elva har de inre och yttre budskapen öppnats som närvarande sanning sedan juli 2023.

I det första kapitlet av Daniel var det andra och synliga provet när man fann att Daniels och de tre tappra människans ansikten var skönare och deras kroppar kraftigare till ”utseendet” än hos dem som åt den babyloniska kosten. I det andra kapitlet framställs det synliga provet som ett profetiskt prov som kräver att man rätt uttolkar ett dolt budskap, vilket slutligen visar sig vara bilden av rikena i Bibelns profetior. Daniels första, andra och tredje kapitel representerar den första, den andra och den tredje ängeln i Uppenbarelseboken fjorton.

Den andra ängeln i Uppenbarelseboken fjorton behandlar det yttre budskapet i den milleritiska historien, och det andra kapitlet i Daniel behandlar också den yttre linjen genom bilden av de djur som tillhör den profetiska historien. Det synliga provet i kapitel ett grundade sig på Daniel och de tre värdiga männen och utgör därför den inre linjen. De yttre och inre profetiska linjerna, framställda genom parallellen mellan Daniels kapitel ett till tre och de tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton, utgör ytterligare ett vittnesbörd om den andra ängels budskap såsom uppfyllt av milleriterna.

Milleriterna förkunnade både ett yttre och ett inre budskap när de uppfyllde förkunnelsen om midnattsropet. Deras yttre budskap var den andra ängeln i Uppenbarelseboken fjorton och knöt därmed direkt milleriternas budskap till den andra ängeln och bilden i Daniel två. Bilden representerar de yttre rikena i Bibelns profetia från det bokstavliga Babylon ända till det moderna Babylon, som når sitt slut vid människans nådatids avslutning. Milleriterna knyter åter an till Babylons yttre budskap. Daniels synprövning grundade sig på den kost han valde att äta, och den första ängeln i Uppenbarelseboken tio, som kom ner och satte ena foten på jorden och den andra på havet, hade en liten bok öppen, som Johannes blev befalld att äta. Den första ängeln representeras av aptiten och följs av en synprövning. Synprövningen inbegriper en inre och en yttre linje av sanning.

Vers elva i Daniel elva, i parallell med vers elva i Uppenbarelseboken elva, representerar det tvåfaldiga visuella provet. Provet avslutas vid lackmusprovet, när jungfrurna visar om de har oljan eller inte. Denna uppenbarelse sker strax före nådatidens slut vid söndagslagen i Förenta staterna. Nådatidens slut vid söndagslagen förebildades av den 22 oktober 1844. Strax före den 22 oktober 1844, den 17 augusti 1844, bar milleriterna budskapet likt en flodvåg över Förenta staternas östra kuststräcka.

1989 är ändens tid, då Daniels bok blev upplåst, och när Daniels bok upplåses sker alltid en kunskapsökning som frambringar två klasser av tillbedjare. 1989 är det första av dessa tre provande vägmärken, såsom förebildat genom den första ängelns ankomst år 1798. När den första ängeln steg ned den 11 augusti 1840, förebildade han ängeln i Uppenbarelseboken arton som stiger ned den 11 september. Den första besvikelsen i milleriternas historia markerade den andra ängelns ankomst och förebildade den 18 juli 2020 samt början på dröjsmålstiden. Milleriterna vaknade gradvis upp till den andra ängelns budskap och till insikten att de var jungfrurna i liknelsen om de tio jungfrurna. De var fullt uppväckta vid lägermötet i Exeter i augusti 1844. De etthundrafyrtiofyra tusen väcktes i juli 2023, när midnattsropets budskap började upplåsas steg för steg.

Dröjsmålstiden tog slut för milleriterna i Exeter, på samma sätt som den tog slut för Lasarus familj när Jesus uppväckte Lasarus, vilket blev den krönande handlingen i Kristi tjänst, när Lasarus blev ”sigillet” på Hans tjänst. Lasarus uppståndelse markerar slutet på dröjsmålstiden och beseglingen av Guds folk. Det triumfatoriska intåget som följde var en förebild för förkunnelsen av midnattsropsbudskapet i milleriternas historia. Temat i vers elva i Daniels elfte kapitel är söderns konungs uppgång och fall, och det leder fram till slaget vid Panium i verserna tretton till femton. Dessa verser är lackmusprovet där sigillet sätts på pannorna på de män och kvinnor som ska upphöjas till ett baner i vers sexton.

Vers femton uppfylldes i slaget vid Panium, vilket sammanfaller med Kristi besök i Caesarea Filippi. Där i Caesarea Filippi ändrade Kristus Simon Barjonas namn till Petrus och markerade därmed beseglingen av de hundra fyrtiofyra tusen. Från den stunden öppnades ljuset från det snart annalkande korset för lärjungarna. När Kristus ändrade Simons namn till Petrus strax före korset, sammanföll det med Exeter och Lasarus såsom lackmusprovet, vilket ledde fram till det triumfatoriska intåget i Jerusalem. Lägersammankomsten i Exeter den 12–17 augusti representerar

den slutliga förankringen i sanningen före den skakning som är söndagslagens jordbävning i kapitel elva i Daniel och Uppenbarelsboken.

”Arbetet i Battle Creek är av samma slag. Ledarna vid sanatoriet har blandat sig med icke-troende och i större eller mindre utsträckning gett dem tillträde till sina rådslag, men det är som att ta itu med arbetet med slutna ögon. De saknar urskillning att se vad som när som helst kommer att bryta in över oss. Det finns en ande av förtvivlan, av krig och blodsutgjutelse, och den anden kommer att tillta ända till tidens allra slut. Så snart Guds folk blir beseglade i sina pannor — det är inte något sigill eller märke som kan ses, utan ett rotfästande i sanningen, både intellektuellt och andligt, så att de inte kan rubbas — så snart Guds folk är beseglat och berett för skakningen, skall den komma. Ja, den har redan börjat. Guds domar vilar nu över landet för att ge oss varning, så att vi må veta vad som kommer.” Manuscript Releases, band 10, 252.

Beseglingen av de etthundafyrtiofyra tusen framställdes genom lägermötet i Exeter, Kristi ändring av Simons namn till Petrus och Lasarus uppståndelse. Denna uppståndelse är en förebild för de två vittnenas uppståndelse i Uppenbarelsboken kapitel elva. Verserna tio till och med sexton framställer den dolda historien i vers fyrtio. Förseglingens brytande av den dolda historien i vers fyrtio började inom den historiska uppfyllelsen av vers elva och det ukrainska kriget. Sedan juli 2023 har den dolda historien varit i färd med att förseglas upp av Lejonet av Juda stam.

När kandidaterna till att vara bland de etthundafyrtiofyra tusen uppväcktes i vers elva i Uppenbarelsboken kapitel elva, började det visuella profetiska prov som måste bestå innan nådatiden avslutas vid söndagslagen, vilket syster White identifierar som vilddjurets bilds prov.

”Herren har tydligt visat mig att vilddjurets bild kommer att upprättas innan nådatiden avslutas; ty den skall bli den stora prövningen för Guds folk, genom vilken deras eviga öde kommer att avgöras. Er ståndpunkt är en sådan härva av motsägelser att endast få kommer att bli bedragna.

”I Uppenbarelsboken 13 framställs detta ämne tydligt; [Uppenbarelsboken 13:11–17, citerat].

”Detta är det prov som Guds folk måste genomgå innan de blir beseglade. Alla som visade sin trohet mot Gud genom att hålla hans lag och vägra att godta en falsk sabbat, kommer att ställa sig under Herren Guds Jehovas baner och kommer att ta emot den levande Gudens sigill. De som överger sanningen av himmelskt ursprung och antar söndagssabbaten, kommer att ta emot vilddjurets märke.” Manuscript Releases, volym 15, 15.

Den yttre profetiska linjen förseglas upp i historien i Daniel 11:11, och den inre linjen förseglas upp i Uppenbarelsboken 11:11. Den yttre linjen identifierar hur vilddjurets bild, som representerar föreningen av kyrka och stat med kyrkan i kontroll över förhållandet, formas under perioden för de levandes dom. Den inre linjen identifierar hur Kristi bild, som representerar en förening av gudomlighet med mänsklighet, formas under de levandes dom.

Den tredje ängelns och de etthundafyrtiofyra tusens reformrörelse började vid ändens tid år 1989, såsom den framställs i vers tio i Daniel elva. Då började det fullkomliga uppfyllandet av Daniel

kapitel tolv.

Och han sade: Gå din väg, Daniel, ty dessa ord är tillslutna och förseglade intill ändens tid. Många skall bli renade och göras vita och prövas; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå; men de visa skall förstå. Daniel 12:9, 10.

Den tionde versen i kapitel elva representerar början på en ”reningsprocess” som av den förste ängeln framställs som gudsfruktan. Verserna elva och tolv representerar den punkt där de etthundrafyrtiofyra tusen görs vita. Sakarjas bok identifierar denna erfarenhet.

Och han visade mig Josua, översteprästen, stående inför Herrens ängel, och Satan stående vid hans högra sida för att anklaga honom. Och Herren sade till Satan: Herren näpse dig, du Satan; ja, Herren, som har utvalt Jerusalem, näpse dig. Är inte denne en brand ryckt ur elden? Och Josua var klädd i orena kläder och stod inför ängeln. Och han tog till orda och sade till dem som stod inför honom: Tag av honom de orena kläderna. Och till honom sade han: Se, jag har tagit din missgärning ifrån dig, och jag skall klä dig i högtidskläder. Och jag sade: Låt dem sätta en ren huvudbindel på hans huvud. Då satte de en ren huvudbindel på hans huvud och klädde honom i kläder, medan Herrens ängel stod där. Sakarja 3:1–5.

Detta avsnitt fullbordas i Kristi slutliga verk som Överstepräst och representerar beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen.

”Sakarjas syn om Josua och Ängeln tillämpas med särskild kraft på Guds folks erfarenhet under de avslutande scenerna av den stora försoningsdagen. Restkyrkan kommer då att föras in i stor prövning och nöd. De som håller Guds bud och Jesu tro kommer att känna drakens och hans härskarors vrede. Satan räknar världen som sina undersåtar; han har vunnit kontroll till och med över många bekännande kristna. Men här finns en liten skara som motsätter sig hans överhöghet. Om han kunde utplåna dem från jorden, skulle hans triumf vara fullständig. Så som han påverkade de hedniska folken att förgöra Israel, så kommer han inom en nära framtid att uppvigla jordens ogudaktiga makter att förgöra Guds folk. Människor kommer att krävas på lydnad mot mänskliga påbud i strid med den gudomliga lagen.” Profeter och kungar, 587.

”Den stora försoningsdagens avslutande scener” är först beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, vilken därefter följs av beseglingen av Guds andra barn som för närvarande befinner sig i Babylon.

”När Guds folk ödmjukar sina själar inför Honom och bönfaller om hjärtats renhet, ges befallningen: ’Tag bort de smutsiga kläderna’, och de uppmuntrande orden uttalas: ’Se, jag har tagit din missgärning ifrån dig, och jag skall kläda dig i högtidskläder.’ Sakarja 3:4. Den fläckfria manteln av Kristi rättfärdighet läggs på Guds prövade, frestade, trogna barn. Den föraktade kvarlevan kläds i härliga kläder, för att aldrig mer orenats av världens fördärv. Deras namn bevaras i Lammets livets bok, upptecknade bland de trogna genom alla tider. De har motstått förförarens list; de har inte låtit drakens rytande vända dem från deras trohet. Nu är de för evigt trygga för frestarens anslag. Deras synder överförs på syndens upphovsman. En ”ren huvudbindel” sätts på deras huvuden.

”Medan Satan har framfört sina anklagelser, har heliga änglar, osedda, gått fram och tillbaka och satt den levande Gudens sigill på de trofasta. Det är dessa som står på Sions berg med Lammet och har Faderns namn skrivet på sina pannor. De sjunger den nya sången inför tronen, den sång som ingen kan lära sig utom de etthundrafyrtiofyra tusen som är återlösta från jorden. ’Det är dessa som följer Lammet varthelst det går. Dessa har blivit återlösta från människorna såsom förstlingsfrukt åt Gud och Lammet. Och i deras mun fanns intet svek, ty de är utan fläck inför Guds tron.’ Uppenbarelsboken 14:4, 5.

”Nu nås den fullständiga uppfyllelsen av Ängeln ord: ’Hör nu, du Josua, överstepräst, du och dina medbröder som sitter inför dig; ty de är män som man förundras över; ty se, jag skall låta min tjänare, Telningen, träda fram.’ Sakarja 3:8. Kristus uppenbaras som sitt folks Återlösare och Befriare. Nu är de kvarlevande i sanning ’män som man förundras över’, då deras pilgrimsfärds tårar och förödmjukelse viker för glädje och ära i Guds och Lammets närvaro. ’På den dagen skall Herrens Telning vara till prydnad och ära, och landets frukt skall vara till excellens och skönhet för dem av Israel som undkommit. Och det skall ske att den som är kvar i Sion och den som lämnas kvar i Jerusalem skall kallas helig, var och en som är uppskriven bland de levande i Jerusalem.’ Jesaja 4:2, 3.” Prophets and Kings, 591, 592.

Förseglingen är det andra steget i Daniels ”renas, göras vita och luttras”. Vers elva och tolv identifierar Rysslands slutliga uppgång och fall, den profetiska kungen i söder som föregår slaget vid Panium i vers tretton till femton. När de etthundrafyrtiofyra tusen får sina smutsiga kläder borttagna av Kristus i de avslutande scenerna av den stora försoningsdagen, mottar de en ”ren huvudbonad”, vilket är Daniels befordran till den tredje härskaren, tillsammans med den scharlakansröda manteln och guldkedjan. Detta är också Josefs gåva av guldkedjan, hans befordran till den andre härskaren och gåvan av kungens ring. ”Ringens” representerar det kungliga sigillet som en härskare använde för att prägla sina lagar med det kungliga sigillet.

Darius använde sitt sigill för att försegla den grop där Daniel hade satts bland lejonerna.

Då befallde kungen att man skulle hämta Daniel och kasta honom i lejongropen. Och kungen tog till orda och sade till Daniel: Din Gud, som du ständigt tjänar, han skall rädda dig. Och en sten hämtades och lades över gropens öppning; och kungen förseglade den med sin egen sigillring och med sina stormäns sigill, för att beslutet angående Daniel inte skulle ändras. Daniel 6:16, 17.

Det hebreiska ord som översätts med ”sigill” är H5824 i Strongs, och det härleds från ett rotord motsvarande H5823; med betydelsen en signetring (såsom graverad). Josua inför ängeln, Daniel i lejongropen, Josef inför farao representerar beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, vilket är det andra provet i Daniel tolv, där de som har blivit renade därefter ”görs vita”, innan de blir ”prövade”. Dessa linjer representeras också av ”Serubbabel”, ”Shealtiels son”.

På den dagen, säger HERREN Sebaot, skall jag ta dig, Serubbabel, min tjänare, Shealtiels son, säger HERREN, och göra dig till en signetring; ty jag har utvalt dig, säger HERREN Sebaot. Haggai 2:23.

Serubbabel betyder avkomma av Babylon, och hans far var Shealtiel, vilket betyder ”utbedd av Gud”. Serubbabel representerar den andre ängelns budskap, som kallar Babylons avkomma in i Guds hjord i de sista dagarna. Elementet ”bön” är förbundet med de etthundrafyrtiofyra tusen, som kallar den sista avkomman av Babylon ut, ty den väckelsen sker endast genom bön.

”En väckelse till sann gudsfruktan ibland oss är det största och mest trängande av alla våra behov. Att söka detta bör vara vårt första verk. Det måste göras allvarliga ansträngningar för att erhålla Herrens välsignelse, inte därför att Gud inte är villig att ge oss sin välsignelse, utan därför att vi är oförberedda att ta emot den. Vår himmelske Fader är mer villig att ge sin helige Ande åt dem som ber honom än jordiska föräldrar är att ge goda gåvor åt sina barn. Men det är vår uppgift att genom bekännelse, ödmjukelse, omvändelse och innerlig bön uppfylla de villkor på vilka Gud har lovat att ge oss sin välsignelse. En väckelse kan förväntas endast som svar på bön. Så länge folket är så utblottat på Guds helige Ande kan de inte uppskatta förkunnelsen av Ordet; men när Andens kraft vidrör deras hjärtan, då skall de tal som hålls inte vara utan verkan. Vägleda av undervisningen i Guds Ord, med uppenbarelsen av hans Ande, och under utövande av sunt omdöme, skall de som deltar i våra möten vinna en dyrbar erfarenhet och, när de återvänder hem, vara beredda att utöva ett hälsosamt inflytande.”

”De gamla banérförarna visste vad det innebar att kämpa med Gud i bön och att få njuta av Hans Andes utgjutelse. Men dessa håller på att lämna handlingens scen; och vilka träder fram för att fylla deras platser? Hur är det med det uppväxande släktet? Är de omvända till Gud? Är vi vakna för det verk som pågår i den himmelska helgedomen, eller väntar vi på att någon tvingande kraft skall komma över församlingen innan vi vaknar upp? Hoppas vi få se hela församlingen väckas till liv? Den tiden kommer aldrig.”

”Det finns personer i församlingen som inte är omvända och som inte kommer att förena sig i allvarlig, segerrik bön. Vi måste ta itu med verket var och en för sig. Vi måste be mer och tala mindre. Olagligheten överflödar, och folket måste läras att inte nöja sig med en gudsfruktans yttre sken utan dess ande och kraft. Om vi är inriktade på att rannsaka våra egna hjärtan, lägga bort våra synder och rätta till våra onda böjelser, kommer våra själar inte att upphöjas till fåfänglighet; vi kommer att hysa misstro till oss själva och ha en bestående känsla av att vår tillräcklighet är av Gud.” Selected Messages, bok 1, 121, 122.

Bönens vägmärke framställs i Daniel och beskriver dels en bön för att förstå det yttre budskapet i kapitel två, dels en bön för att fullborda det inre budskapet som framställs i kapitel nio. Serubbabel och hans fader Shealtiel representerar beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen vid det andra provet, vilket är den synliga prövningen genom vilddjurets bild, vilket också är den inre prövning som framställs i Uppenbarelsboken kapitel elva, vers elva, och även den yttre prövning som framställs i Daniel kapitel elva, vers elva.

Vi kommer att fortsätta behandla vers elva i nästa artikel.